

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila“ (Jan 1,5)

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé!

Na adventních věncích v našich domovech hoří již jedna, nebo dokonce dvě zapálené svíce - to podle toho, kdy se do Vašich rukou tento vánoční sborový list dostává. Zapalovat svíce v době adventu je stará tradice. Proč však své radostné očekávání příchodu Páně vyjadřujeme zrovna takto - že na věnci zapálíme postupně všechny čtyři svíce?

Světlo adventních svící nám připomíná větší Světlo. Světlo ze Světla. Boha Otce Syna jediného. Ježíše Krista, který pro naši záchranu sestoupil na zem, do našeho světa. Z toho zejména se v těchto dnech radujeme - že to v Betlémě narozené dítě přineslo světlo celému světu i každému z nás.

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ Vybraný verš Janova evangelia dobře vystihuje zvláštní a důležitou vlastnost toho betlémského světla: svítí stále a věčně. Jak dobře víme, náš svět je někdy docela temným místem. Mnohé dobré dílo, leckterá dobrá myšlenka a někdy i dobrý člověk se v něm ztrácí, nebo se dokonce může ztratit úplně. Také plamen naděje, který vyšlehl s příchodem pravého Světla na zem, se hned v zárodku pokoušeli mnozí zadusit. Král Herodes a po něm v dějinách mnozí jiní, velcí i malí, nemocní i mocní. Všichni úpěnlivě pracovali, aby ten plamen temnotu neprosvítil. Ale nezdařilo se jim to. Betlémské světlo žádná tma nepohltila, ale svítí stále! Dává našim duším teplo víry, naděje i lásky. Ukazuje nám správnou cestu, když ve svých příšeřích bloudíme, nebo když se cítíme blíž večeru než jitra. Dodává nám odvalu a zbavuje nás strachu, když „bojíme se jít tmou.“ A vede k dobrému dokonání celý tento svět, třebaže se může zdát, že zrovna vážne v hluboké tmě. V Ježíši Kristu vysvitla jistá naděje celému světu i každému z nás. Radujme se, veselme se!

Přeji Vám všem pokojný a světlý adventní i vánoční čas. Kéž laskavý Pán prosvětlí naše sváteční, i ty docela všední a obyčejné dny.

Farář Jiří Palán

Kontakt: Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Huslenkách
Telefon: 571 445 072, mobil na br. faráře: 731 628 027
Email: huslenky@evangnet.cz, web: cce.huslenky.cz

Adventní

S B O R O V Ý D O P I S

Českobratrské církve evangelické v Huslenkách

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila“ (Jan 1,5)

2012

Letmé ohlédnutí za uplynulým rokem v životě sboru

Bývá zvykem se v adventním sborovém listě ohlédnout za uplynulým rokem a zároveň se pokusit nastínit naše plány do roku následujícího. Co se tedy v našem sboru loni událo a udělalo?

Na prvním místě bych chtěl říci – setkávali jsme se. Ve všech pravidelných i méně pravidelných shromážděních. Na nedělních bohoslužbách, v nedělní škole, na biblických hodinách i v hodinách náboženství, v konfirmačním cvičení, ve sdružení mládeže, na setkávání maminek, při sborových dnech a besedách, při koncertech i třeba na bohoslužbě v dřevěném kostele v Rožnově nebo na mezioborovém setkání s Leskovcem. To považuji za vůbec nejdůležitější. Možná si myslíme, že v podobném článku je vhodné připomenout zejména, co jsme udělali (materiálně), co nového postavili a co starého opravili. Já však považuji za nejdůležitější, že mnoha lidem stále stojí za to se v našem sboru setkávat - spolu navzájem a jak věříme, i s Pánem Bohem. To je naše naděje i pro budoucnost.

Sluší se ovšem připomenout i ty matérie, pro život církve samozřejmě také důležité. Největším stavebním dílem byla v loňském roce bezesporu kompletní výměna oken na celé faře. Dílo bylo možné provést díky daru Jeronýmovi jednoty ve výši 100 000 Kč. Je dobré na to pamatovat při každoročních příspěvcích na Jeronýmovu jednotu. Čím více peněz mezi sebou vybereme, tím máme i větší šanci, že dostaneme na zpět při svých dílech.

Kromě toho se konalo mnoho brigád, oprav i jiných investic. Na první pohled drobnějších sice, ale pro fungování sboru stejně důležitých. Za všechny bych chtěl jmenovat instalování přenosného pultíku - ambónu před oltář v kostele. Ambón zhotovil pan Jiří Kašpar z Karolinky a je velice vkusně vyvedena barevně ladí s kostelním interiérem, kazatelnou i křtitelnicí. Ostatně přijďte se podívat při nejbližší příležitosti!

Ne vše se samozřejmě povedlo tak dobře. Plánovali jsme v letošním i příštím roce se pustit do opravy sborových varhan. V roce 2013 tomu bude již sto let, co nám kostelní varhany dobře slouží. Sbor se již dohodl s varhanářem panem Petrem Kovářem na jejich opravě. Šlo nám především o funkční opravu, která by prodloužila životnost nástroje a zabránila jeho dalšímu znehodnocování. Odhadované náklady ve výši zhruba 250 000 Kč

jsme chtěli pokrýt z dotačních prostředků zprostředkovaných Místní akční skupinou –Valaško Horní Vsacko, s níž jsme již úspěšně spolupracovali při loňské renovaci zvonů ve věži kostela. Avšak úředníci statní památkové péče tento projekt neschválili a požadují -nutno říci, že zcela v intencích zákona o státní památkové péči - kompletní restauraci nástroje. Ta ovšem zcela přesahuje finanční možnosti sboru. Proto jsme museli od plánované opravy varhan (snad jen prozatím) ustoupit. Ale i takové nezdar patří k lidskému snažení a plánování.

A co tedy plánujeme v příštím roce? Zejména nejspíš ty drobnější opravy a úpravy, o jejichž důležitosti byla již řeč. Z dlouhodobějšího hlediska bychom rádi také zvelebili zahradu kolem fary a učinili z ní místo vhodné především ke sborovému setkávání. Zde ovšem nemá cenu se do něčeho pouštět před dokončením obecní kanalizace, která má vést také přes farní zahradu. A v řešení je i otázka prostoru před kostelem - rádi bychom ho upravili tak, aby se stal otevřeným, vydlážděným prostranstvím. Například také proto, aby auta pohřební služby mohli zajíždět až před vchod kostela a poslední rozloučení neprobíhala na frekventované silnici. Vše samozřejmě závisí na našich finančních prostředcích.

V této souvislosti se nás velice týká zákon o majetkovém narovnání státu a církví, který byl v letošním roce Parlamentem České republiky schválen. V médiích se o něm hovoří nejčastěji jako o „církevních restitucích“, pro menší církve, včetně naší Českobratrské církve evangelické, bude však jeho naléhavějším a bezesporu také bolestnějším dopadem odluka státu od církví. Stát přestane církvím přispívat na platy duchovních a každý sbor, který bude chtít zůstat samostatným a mít svého faráře, bude muset personální fond platit v plné výši (konkrétně to znamená odvádět namísto současných 80 000,- Kč zhruba 300 000,- Kč). K tomu dojde po skončení 30letého překlenovacího období. Již dnes bychom však měli tuto situaci řešit a postupně svou finanční obětavost zvyšovat. Záleží jenom na nás, zda nám stojí za to, aby huslenký evangelický sbor existoval jako samostatný i nadále.

Nechci však, aby to závěrem vyznělo příliš pesimisticky. Náš sbor je živým společenstvím, kde jsou zastoupeny všechny generace. Uchováme –li si víru v dobré Boží vedení, můžeme do budoucna hledět s nadějí, a konec konců i s radostí. Jak se zpívá v písni z Dodatku evangelického zpěvníku (EZD 649):

„V tobě je radost, jinde jen žalost, drahý Pane Ježíši.“